Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientieslaan 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

STATUUT HEDEN PLECHTIG BEVESTIGD

„Moge onze nieuwe samenwerking Gods zegen waardig kunnen zijn"

's-Gravenhage. — In een plechtige bijeenkomst in de Ridderzaal heeft Hare Majesteit de Koningin heden het Statuut inzake de nieuwe rechtsorde bevestigd. Het statuut, dat tot stand kwam na langdurige onderhandelingen, werd op 27 October jl. door de Eerste Kamer aanvaard, nadat het reeds was goedgekeurd op 16 Juni door de Tweede Kamer, op 26 Augustus door de Staten der Nederlandse Antillen en op 9 September door de Staten van Suriname. Het interieur van de Haagse Ridderzaal bood vrijwel dezelfde aanblik als op de derde Dinsdag in September. De zaal was versierd met palmen en de wanden waren behangen met antieke gobelins uit het Nederlandse museumbezit. Tegenover de troon van H.M. de koningin had plaats genomen aan de rechterzijde de Antillaanse delegatie: in de eerste rij de heren Da Costa Gomez, Jonckheer en Yrausquin; de tweede rij Gerharts, N. Debrot en Croes; derde rij Eman, Werleman en Morkos; vierde rij Lopes, Kwartsz, Gorsira en Meyer. Dan was in het midden opgesteld de Nederlandse delegatie, waar op de voorste rij de heren Van der Peijl, Drees, Kernkamp; tweede rij Van der Grinten, Beel en Donker; daarachter de overigen. Links, gezien van de Koningin, zetelde de Surinaamse delegatie; in de eerste rij de heren Pos, Currie en Juglall; tweede rij Bergen, Emanuels en Findlay; derde rij Pengel, Lachmon en MacMay; vierde rij Jongbaw, Schriemisier en De Vries. Achter de delegaties waren o.m. nog gezeten de vertegenwoordigers van handels- en industriële ondernemingen, in het bijzonder degenen, die een bedrijf uitoefenen in of contact hebben met Suriname en de Antillen, en de voormalige gouverneurs.

Historisch gebeuren in Ridderzaal luidt aera van vrijheid en welvaart voor Overzeese Rijksdelen in

Tien vóór drie (Ned. tijd) betraden de Nederlandse, Surinaamse en Antilliaanse delegaties achtereenvolgens de zaal en namen de voor haar bestemde plaatsen in. Voor de ontvangst van Hare Majesteit de Koningin en Z.K.H. prins Bernard begaf zich daarna een commissie van ontvangst naar de ingang, bestaande uit de ministers-presidenten der drie landen en de minister van overzeese Rijksdelen, prof. Kernkamp. Nadat het koninklijke paar was aangekomen, werd H.M. de koningin naar haar trooon geleid door de heren Drees en Currie en Z.K.H. prins Bernard door de heren Jonckheer en Kernkamp.

Statuut - plechtigheid overtreft praal en pracht van Prinsjesdag

Hierna sprak premier dr Drees de volgende rede uit:

„Majesteit,

De nieuwe regeling der verhoudingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, die hedenmiddag zal worden bevestigd, heeft een lange voorgeschiedenis. Een vooruitziende politiek eist een ontwikkeling van een koloniale regering in de richting van zelfstandigheid te bevorderen. Deze gedachte is reeds vele jaren geleden door de Nederlandse regering uitgesproken.

Ten aanzien van Suriname en de Antillen heeft zij een gelukkige verwerkelijking gevonden. Geleidelijk aan verkregen deze landen door herzieningen van de Grondwet en de Staatsregelingen meer zelfstandigheid in de eigen en medezeggenschap in gemeenschappelijke aangelegenheden. Het Statuut is op deze evolutionnaire ontwikkelingsgang het sluitstuk. Een sluitstuk met dien verstande, dat een staatsrechtelijke regeling nooit voltooid is. Het kenmerk van een organisch gezond en harmonisch geheel is juist, dat het steeds in staat is mogelijkheden voor aanpassing bij gewijzigde omstandigheden te ontwikkelen en te benutten.

Dat het van Nederlandse zijde beoogde en door Suriname en de Antillen begeerde doel heeft geleid tot zelfstandigheid binnen één Koninkrijk, onder het constitutionele bewind van het Huis van Oranje, waarmede de drie Rijksdelen zich zo sterk verbonden gevoelen, schenkt grote voldoening. De behandeling van het wetsontwerp tot aanvaarding van het Statuut in de Staten-Generaal en de vaststelling der wet op 28 October jl., waardoor de bevestiging van het Statuut voor het Koninkrijk door Uwe Majesteit voor wat betreft Nederland thans mogelijk is geworden, strekken ten bewijs, dat de nieuwe rechtsorde door Nederland vrijwillig is aanvaard.

Misschien is er grond voor critiek op de juridische vormgeving en systematiek. Daar moge ik tegenover stellen, dat een wet in technisch opzicht gebreken kan vertonen, en desondanks goed kan zijn, omdat zij van wijs beleid getuigt. Wijs zal het Statuut blijken te zijn, als het voldoet aan de verwachtingen, die de Rijksdelen er aan stellen.

Belangrijker dan de tekst van het Statuut zal zijn de geest, waarin de beginselen, waarvan het uitgaat, worden beleefd. In het bijzonder de wijze, waarop de partners elkaar zullen weten bij te staan en te steunen, zal de Koninkrijksgedachte kunnen verdiepen. Indien de drie Rijksdelen hun betrekkingen onderhouden in de geest, welke aan het Statuut ten grondslag ligt, dan zal het Koninkrijk een hecht verband blijken, dat recht doet aan de verscheidenheid en dat de eenheid der landen en van het Koninkrijk in zijn geheel versterkt.

Moge deze nieuwe rechtsorde strekken tot heil van alle volkeren van het Koninkrijk".

Premier Currie verklaarde vervolgens eveneens, dat het Statuut door Suriname op door de Grondwet voorgeschreven wijze is aanvaard. Zijn rede publiceren wij elders in dit blad, evenals die van de heer Jonckheer, die hierna het woord voerde.

Na de rede van de heer Jonckheer kondigde dr Drees de voorlezing aan van de acte van bevestiging, die door mr Th. J. van der Peijl werd voorgelezen.

Hare Majesteit de Koningin begaf zich vervolgens naar een tafel tussen de troon en de delegaties, waar Zij de in drievoud opgemaakte acte (een voor elk Rijksdeel) met haar handtekening bekrachtigde.

Nadat de koningin wederom op de troon had plaats genomen, tekenden (eveneens aan de tafel) achtereenvolgens de minister-president van Nederland, de minister van Overzeese Rijksdelen, de minister-president van Suriname en de minister-president van de Antillen.

Tot besluit van de plechtigheid sprak Hare Majesteit als volgt:

„Mevrouw en mijne heren gedelegeerden,

Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen mogen zich gelukkig prijzen, dat een lange evolutie — ongeveer met onze eeuw begonnen — heden haar bekroning vindt in de bevestiging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. Dit is het resultaat van een ontwikkeling, die voerde tot het definitief opheffen der koloniale verhoudingen. De drie landen mogen met voldoening de wereld in dat Statuut een monument te aanschouwen geven van de macht, die geestkracht, zelfbeheersing en wijsheid kunnen opleveren te midden der woelingen van deze critieke tijd. In het huidige stadium, waarin wij verkeren, is het onbestaanbaar, dat een overeenkomst als deze anders dan op basis van volledige vrijwilligheid gegrond zou zijn.

Is een regeling eenmaal definitief gedrukt, ondertekend en afgekondigd, zo rechtvaardigt dat op zichzelf nog geen vreugde over haar totstandkoming.

Zij is er pas, als zij er in wezen is, als zij leeft. De letter is de neerslag van de geest, en de groeikracht van de geest onzer nieuwe verhouding moge het huidige geslacht en de daarop volgende ten zegen zijn. De groei van onze verhouding is als die van een gewas, welks samengestelde levensbehoeften voeding van een gezonde kwaliteit vereisten, want anders zou het niet kunnen groeien en bloeien maar zou het verdorren. Duidelijk is de levensvatbaarheid dezer plant gebleken bij voortdurend samenwerken der wederzijdse zorg ervoor.

De storm der tijden heeft aangetoond, dat ze sterig geworteld was. Graaft men diep, dan zal men zien, hoe, door de veelzijdigheid dier goede zorgen, de hoofdwortel gestadig wordt gevoed en hoe die deze steeds levenskrachtiger verwerkt.

Wat Nederland betreft, het gevoelt zich, zowel met Suriname als met de Antillen ieder afzonderlijk met recht verbonden in een tweeledige eenheid. Onze drieledige saamhorigheid tegenover de buitenwereld kan men niet genoeg als houvast waarderen, voor wanneer de stormen van buitenaf soms al te ruw zouden komen opzetten. Wat onze drie landen, gelegen in hun grillige geografische driehoek, ook moge scheiden en onderscheiden al wat ons verbindt, kan voeren tot een vruchtbaar samenwerken in het belang van het samenstel der drie: het veelvoud in het besef, dat het heil daarvan altijd uitgaat boven dat der afzonderlijke landen: het enkelvoud. Zinvol is deze verbondenheid der drie landen door de wederzijdse aanvulling, die zij elkander geven, en die elk hunner ten goede komt. Moge onze nieuwe samenwerking Gods zegen waardig kunnen zijn."

Met deze woorden van Hare Majesteit werd de historische plechtigheid van de bevestiging van het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden gesloten.

DREES

....De geest is belangrijker....

Om 9.52 uur Ant. Tijd werd hedenmorgen de Acte van Bevestiging door H. M. Koningin Juliana getekend.

Premier Currie: Koninklijke belofte is vervuld

Een der grondslagen van Statuut is onderlinge hulpverlening

's-Gravenhage. — Tijdens de plechtigheid van de bevestiging van het Statuut in de Ridderzaal sprak de Surinaamse premier Currie de hierna volgende rede uit:

„Majesteit,

Door de Surinaamse Staten is het Statuut bij hun besluit van 9 September aanvaard, waardoor de bevestiging door Uwe Majesteit, voor zoveel betreft Suriname, zal kunnen plaats vinden.

Met de afkondiging van het Statuut op 29 December as. in Nederland, Suriname en de Antillen zal, na een lange periode van gemeenschappelijk voorbereidend overleg, de Koninklijke Belofte van 7 December 1942 zijn vervuld en het doel bereikt zijn, waarnaar door deze drie landen zo verlangend werd uitgezien, te weten het vestigen van een nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk. Ondanks het feit, dat deze drie landen in velerlei opzicht belangrijk verschillen, zijn de samenstellers van het Statuut erin geslaagd daarin de grondslag te leggen, die tot een nauwere samenwerking tussen de Rijksdelen zal kunnen leiden.

Er is zowel in als buiten de volksvertegenwoordigingen der drie landen reeds zoveel gezegd en geschreven over het Statuut, dat, zonder gevaar te lopen in herhaling te treden, practisch niets meer naar voren zou kunnen worden gebracht. Deze plaats zou ook niet de meest geëigende zijn om daaromtrent in beschouwing te treden.

Niettemin acht ik het niet ondienstig te constateren, dat door de nieuwe rechtsorde Nederland, Suriname en de Antillen binnen het Koninkrijk zelfstandig de eigen belangen zullen behartigen en op voet van gelijkwaardigheid verbonden zullen zijn tot het verzorgen der gemeenschappelijke belangen en tot wederkerige bijstand.

Verder dat, door de wijze van aanvaarding van het Statuut, namelijk uit de vrije wil der drie landen en door de grondbeginselen van de zelfstandigheid en gelijkwaardigheid, waarop het steunt, vanaf 29 December as. aan elke koloniale verhouding tussen Nederland enerzijds en Suriname en de Antillen anderzijds een volledig eind zal zijn gekomen. De te dezen aanzien in het Nederlandse parlement naar voren gekomen mening bij de behandeling van de Wet tot aanvaarding van het Statuut, te weten, dat om een koloniale verhouding te beëindigen, een onafhankelijkheidsstatus zonder binding aan een andere niet altijd nodig is, doch dat de eenzijdige oppermacht van het moederland moet worden doorbroken, en dat dit in het Statuut op overtuigende wijze is geschied, is ongetwijfeld volkomen juist

Een der grondslagen van het Statuut is, dat de drie landen elkaar hulp en bijstand verlenen. Gelijk de Nederlandse minister-president zo juist zeer terecht opmerkte, zal de wijze, waarop de partners elkaar zullen weten bij te staan en te steunen, de Koninkrijksgedachte kunnen verdiepen. Het Statuut zal evenals elk ander mensenwerk, zijn onvolkomenheden hebben. Moge echter aan ons en aan hen, die na ons zullen komen, de wijsheid worden gegeven om het naar de geest, die bij het tot stand brengen daarvan voorgezeten heeft, te hanteren, opdat het, onder de bezielende leiding van het Huis van Oranje, waaraan ook de ***Surinamers op zijn verknocht****, de gehele bevolking van het Koninkrijk ten zege zij".*

Rede E. JONCKHEER

Deur geopend voor politieke evolutie op gelijkwaardige basis der drie delen

Nederland heeft plaats ingenomen in de voorhoede der volkeren

De Antilliaanse voorzitter van de Regeringsraad, de heer E. Jonckheer, heeft in de Ridderzaal bij de bevestiging van het Statuut de volgende rede uitgesproken:

„Majesteit,

Het is mij een voorrecht namens de regering van de Nederlandse Antillen te mogen verklaren, dat het Statuut met algemene stemmen voor de Staten der Antillen is aanvaard. Hiermede heeft het vertegenwoordigend college zich unaniem uitgesproken voor toetreding tot de in gezamenlijk overleg tot stand gebrachte nieuwe rechtsorde.

De gebeurtenissen van heden, welke in de politieke en staatsrechtelijke ontwikkeling van het Koninkrijk der Nederlanden als een mijlpaal kan worden beschouwd, moge een blijvend symbool zijn van de samenwerking in Koninkrijksverband onder de bezielende leiding van het Huis van Oranje. Wij mogen vaststellen, dat de deur thans geopend is voor een politieke evolutie op gelijkwaardige basis der drie landen, die voortaan in het verband van één nieuw Koninkrijk zal samengaan.

De bevestiging van het Statuut betekent de bekroning van een staatkundige ontwikkeling, die Nederland in de beide Amerikaanse landen van het Koninkrijk heeft tot stand gebracht. Nederland heeft hiermede in de moderne wereld een plaats ingenomen in de voorhoede der volkeren, die niet aarzelen te handelen overeenkomstig de hoge beginselen van vrijheidsliefde en recht.

JONCKHEER

....levend recht....

De Nederlandse Antillen zullen voortaan leven in het besef, dat de oude banden thans plaats hebben gemaakt voor nieuwe vrijwillig aanvaarde grondslagen van samenwerking tot wederzijds welzijn. Zij zullen zich dan ook, zoveel als de omstandigheden dat toelaten, meer dan ooit op eigen krachten kunnen ontplooien. Zij zullen zich daarbij gerust gesteund weten door de rechtsbeginselen, die voor het gehele Koninkrijk geldingskracht zullen bezitten.

Zij zullen daarbij geen ogenblik nalaten te beseffen, dat door de plicht tot wederzijdse hulp en bijstand tussen de landen van het Koninkrijk de stellige zekerheid wordt geschonken dat, in onderlinge samenwerking en met handhaving der rechtsprincipes waarover ik zojuist mocht spreken voor de Nederlandse Antillen zal kunnen worden verwezenlijkt, hetgeen in de harten der Antillanen besloten lig sedert H.M. koningin Wilhelmina in 1942 haar koninklijke rede heeft uitgesproken.

Vandaar dan ook dat onze dank mede uitgaat naar de toenmalige vorstin uit het Huis van Oranje. Door haar daad werd het mogelijk dat door overleg, het voorzichtig afwegen der belangen, de nieuwe rechtsorde thans kan worden verwezenlijkt. Ook u, majesteit, zijn wij eerbiedig onze dank verschuldigd voor hetgeen door Uzelve, uw ministers en het Nederlandse parlement voor de nieuwe rechtsontwikkeling is verricht.

Moge het gegeven zijn, dat tot heil der volkeren van het Koninkrijk dit Statuut uitgroeit tot levend recht. Slechts dan zal het zijn waarde voor het Koninkrijk der Nederlanden in het algemeen en voor de Nederlandse Antillen in het bijzonder kunnen opbrengen. Onder uw hoge leiding zullen de Nederlandse Antillen hun beste krachten aan de totstandkoming daarvan wijden. Moge Gods zegen rusten op het werk der in het Koninkrijk participerende landen."

Zinvol is deze verbondenheid der drie landen door de wederzijdse aanvulling, die zij elkander geven, en die elk hunner ten goede komt.

Nieuw onderzoek gelast in zaak Dominici

Parijs. — Het Franse ministerie van Justitie heeft een nieuw onderzoek gelast in de zaak van de drievoudige moord op het Britse gezin Drummond. De 77-parige Gaston Dominici, die tot de guillotine is veroordeeld wegens deze moorden, is intassen weer opnieuw verhoord. De openbare aanklager van Marseille, Jean Oddou, verhoorde de veroordeelde in zijn dodencel. **Het besluit om een nieuw onderzoek te openen,** werd genomen na ontvangst van het rapport van Oddou.

De acte van bevestiging

Wij, Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau, enz., enz., enz.

Op heden, de vijftiende December negentienhonderd vier en vijftig, in plechtige bijeenkomst in de Ridderzaal te 's Gravenhage;

Gelet op artikel 218 van de Grondwet en op artikel 61 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden;

Overwegende,

dat een nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk der Nederlanden is neergelegd in een Statuut, dat is opgesteld door de uit vertegenwoordigers der bevolkingen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen samengestelde Conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen;

dat het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden vrijwillig langs democratische weg is aanvaard;

a. door Nederland bij de wet van 28 October 1954, na goedkeuring in elk der Kamers van de Staten-Generaal met een meerderheid van meer dan twee derden der uitgebrachte stemmen;

b. door Suriname bij besluit van de Staten van 9 September 1954 met een meerderheid van meer dan twee derden der uitgebrachte stemmen;

c. door de Nederlandse Antillen bij besluit van de Staten van 26 Augustus 1954 met een meerderheid van meer dan twee derden der uitgebrachte stemmen;

dat hiermede de nieuwe rechtsorde, zoals deze in genoemd Statuut is vervat, overeenkomstig het eerste lid van artikel 218 van de Grondwet is aanvaard en dat mitsdien die nieuwe rechtsorde door Ons kan worden bevestigd; dat het door Ons bevestigde Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden krachtens vorenaangehaalde bepalingen plechtig dient te worden afgekondigd in het gehele koninkrijk;

Bevestigen

de nieuwe rechtsorde, zoals deze is vervat in het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden

Bevelen,

dat het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden zal worden afgekondigd op 29 December 1954.

a. In Nederland door plaatsing van deze acte en van het Statuut bij proclamatie in het Staatsblad en in een buitengewoon nummer van de Nederlandse Staatscourant, verschijnende des namiddags te 2.30 uur.

b. In Suriname door voorlezing van deze acte in een plechtige buitengewone openbare vergadering van de Staten des voormiddags te 9 uur en opneming daarvan en van het Statuut bij proclamatie in het Gouvernementsblad en in een buitengewoon nummer van het Gouvernementsadvertentieblad;

c. In de Nederlandse Antillen door voorlezing van deze acte in een plechtige buitengewone openbare vergadering van de Staten des voormiddags te 10 uur en opneming daarvan en van het Statuut bij proclamatie in het Publicatieblad en in een buitengewoon nummer van de Curaçaose Courant;

d. In Nieuw Guinea door plaatsing van deze acte en van het Statuut bij proclamatie in het Gouvernementsblad en in een buitengewoon nummer van het Officieel Nieuwsblad, verschijnende des avonds te 11.30 uur.

dat van deze acte, in drievoud opgemaakt, met Onze handtekening bekrachtigd, van het grootzegel van het Koninkrijk der Nederlanden voorzien, een exemplaar in het Kabinet der Koningin zal worden bewaard en een exemplaar zal worden nedergelegd in de archieven van Suriname en van de Nederlandse Antillen en dat authentieke afschriften van deze acte zullen worden gezonden aan de beide Kamers der Staten-Generaal, de Staten van Suriname en van de Nederlandse Antillen en aan de Gouverneur van Nieuw Guinea.

Gedaan te 's Gravenhage, op de 15de December 1954

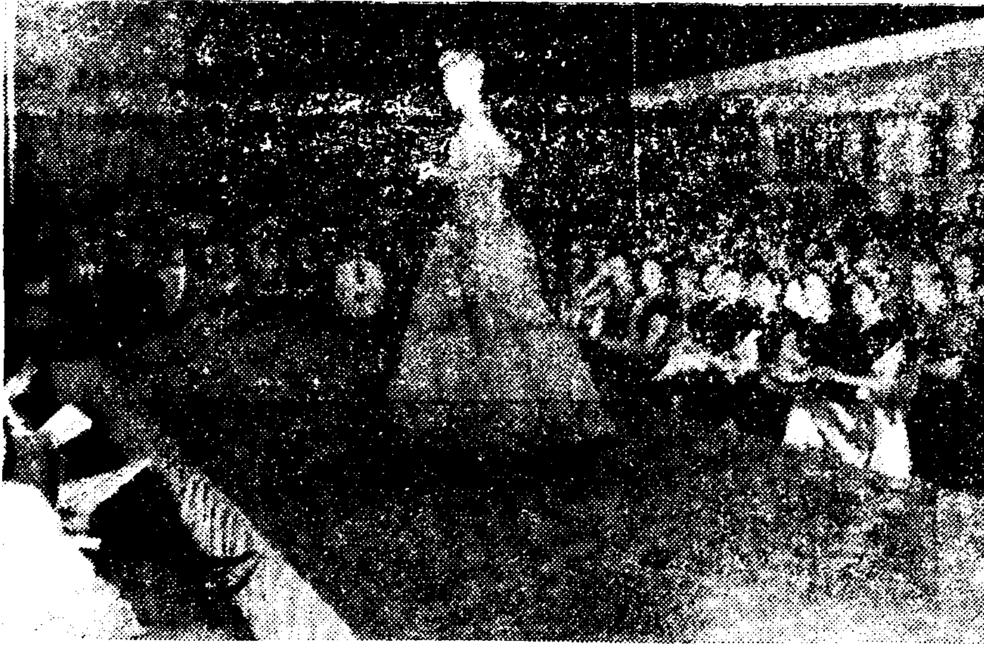
Juliana

Lago schenkt f 1000.- aan Prins Bernhardfonds

Oranjestad — Naar wij vernemen schenk f. 1000.— aan het Bernhardfonds. Met de verkoop van de zegels gaat het bevredigend.

Openlucht Dior-show in Curacaose Sportclub

Geslaagde Willemstadse premiere voor groot aantal belangstellenden

Het elegante Parijs was gisteravond te gast in de C.S.C. De foto geeft een aardig beeld van de situatie op het (openlucht) clubplatean tijdens de Dior-show.

Willemstad. — De Curacaose Sport Club (CSC) heeft gisteravond voor Willemstad de premiere beleefd van dezelfde grootse modeshow, die reeds op Asiento is gehouden. Een vijftal mannequins van Christian Dior heeft voor het CSC publiek een aantal creaties gepresenteerd, die op het gebied van de haute couture van de bovenste plank waren. Gracieus bewogen de mannequins zich over het speciaal hiervoor aangelegde podium. Wij schreven in onze editie van Zaterdag j.l. reeds over de prachtige ontwerpen van Dior en behoeven daar thans niet in finesse op in te gaan. Er was gisteravond een groot aantal genodigden en belangstellenden aanwezig dat keer op keer in extase geraakte over de prachtige toiletten.

Het liep reeds tegen negen uur toen voorzitter René Moreno voor de microfoon de ruim 500 aanwezigen hartelijk welkom heette in de club CSC.

Hij zeide in het Engels zeer verheugd te zijn dat de premiere van de Dior show in Willemstad in de club CSC plaats vond. Spreker maakte zijn verontschuldigingen voor het late begin.

De oorzaak daarvan was dat een der meisjes een klein ongelukje had gehad, echter niet ernstig.

Na het welkomswoord van René Moreno, werd mevrouw Haak, echtgenote van Jan Maak (KLM Pers en Publiciteit), geïntroduceerd. Zij annonceerde op prettige wijze de verschillende nummers. Hierdoor konden de aanwezigen via de ontvangen catalogus zelf de nadere bijzonderheden van de „dress" te weten komen.

De show werd in de openlucht gehouden, op het plateau naast de hal. Zeer gewaagd, naar onze mening, want tussenbeide vielen er enkele regendruppels. Maar gelukkig is het droog gebleven en kon de show normaal voortgang vinden. De zijwand van de hal had men opengemaakt, een van de stalen shutters kon worden uitgelicht. Twee grote en zes kleinere schijnwerpers zorgden voor de verlichting, die keurig in orde was. Een klein bandje had de begeleiding voor zijn rekening genomen. De openlucht modeshow van Christian Dior op CSC is een groot succes geworden. Dank zij Dior, KLM, Asiento en CSC is het Curacaos publiek in de gelegenheid gesteld om de creaties van een wereldvermaarde mode-ontwerper te bewonderen.

Natuurlijk brachten de Dior-dames ook een bezoek aan kapper Mesker, die haar kapsel zo tot volle tevredenheid verzorgde. Op de foto: Angelina (links) en Marie Claire (rechts) voor de poort van „Coiffures Mesker".

1934... 16 December... 1954

Frater Richardus

Morgen herdenken wij in stilte, de dag waarop 20 jaar geleden heel Curacao werd opgeschrikt door de droeve mare, onverwachts overal verspreid, dat Frater Richardus gestorven was. Een zeer groot percentage van de Curacaose bevolking voelde zich terneergeslagen, en als door de bliksem getroffen, want wat voor onmogelijk scheen, was mogelijk geworden. Het had Gode behaagd aan dit kostbare leven een einde te maken.

De Congregatie van de Fraters van Tilburg was in rouw gedompeld, vanwege het verlies van een harer grote zonen. Dankbaar Curacao betreurde het heengaan van een der grootste pioniers zijner beschaving. Woorden ontbreken ons, om een volledige beschrijving te kunnen geven van wat frater Richardus voor Curacao is geweest.

Doch wij menen ons niet te vergissen, indien wij volstaan met te zeggen, dat hij de hoeksteen was van de huidige Curacaose gemeenschap.

„Tempora mutantur et nos mutemur in ilis," doch hoe de tijden ook mogen veranderen, wij kunnen U nooit vergeten. Uit menig dankbaar hart zal morgen een gebed uitgaan tot den Allerhoogste, om hem die hier op aarde ons de grondslag heeft gegeven voor ons verdere loopbaan, te belenen met de kroon des levens. Mogen de leerlingen van het „Radulphus College" en het „Stuyvesant College" zich gelukkig prijzen met hun moderne H.B.S. en wij voelen ons trots U als vader en

Leermeester te hebben gehad.

Uit naam uwer vele oudleerlingen.
H. P. Kwiers
Staten- en Eilandsraadlid.

BEKENDMAKING

In de nacht van Woensdag op Donderdag a.s. zal de Koningin Emmabrug vanaf 0000 uur tot omstreeks 0500 uur wegens reparatie-werkzaamheden voor het landverkeer gesloten zijn.

DE HAVENMEESTER.

Ontwikkelen

Willemstad. — Voor de leden van de Curaçaose Camera Club werd in aansluiting op het theoretische gedeelte „ontwikkelen" de practijk beoefend met het ontwikkelen van een kleinbeeldfilm in de befaamde daglicht-ontwikkeltank Rondinax.

Vooraf gaf de heer Fischer enkele waardevolle tips bij de ontwikkeling, zoals het gebruik van sulfaten in de ontwikkelaar (oplossing 50 gram op 1000 cc) teneinde o.m. het zwellen van de negatieflaag tijdens de ontwikkeling te voorkomen. Andere voordelen van sulfaten zijn, dat de ontwikkeltijd wat verlengd wordt — een en ander empirisch te onderzoeken — zonder dat de gradatie daaronder behoeft te lijden, waarbij voorts een fijnere korrelwerking verkregen wordt. De avond was als altijd weer zeer geslaagd te noemen.

Landsminister v. Romondt gearriveerd

Willemstad. — Met de „Oranjestad" is op Curaçao gearriveerd de E. J. van Romondt, Landsminister van Economische Zaken en Welvaartszorg, voorheen Landsminister van Gezondheidszorg.

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte gisteren 17 P.V.'s op en moest 23 maal assistentie verlenen. Er werden verder geen bijzonderheden gemeld.

Zwervers thans studie project

Willemstad. — Gelijk wij reeds meldden heeft het Bestuur van het Wit Gele Kruis het Bestuurscollege gewezen op de schrikbarende toestanden waarin de zwervers van Curaçao verkeren. Een menswaardige behuizing hebben deze daklozen niet. Op 31 Mei 1954 deed het Wit Gele Kruis derhalve een constructief voorstel teneinde deze daklozen in de huisjes, welke boven het Riffort staan geplaatst, voorlopig te huisvestigen. Hierop is niets meer vernomen, totdat bij schrijven van 24 November j.l. het Bestuurscollege het Bestuur van het Wit Gele Kruis deed weten, dat er een commissie zal worden ingesteld, welke de problemen van de daklozen zal bestuderen.

Voorlopig hebben de daklozen geen dak, maar wèl een commissie van goede diensten boven hun hoofd. En dit na ruim zes maanden stilzwijgendheid.

Diefstal

Willemstad. — E.E.H. vervoegde zich bij de Recherche en deelde mede, dat zijn polshorloge, dat hij (in zijn broekzak) in een kleedlokaal had achtergelaten, verdwenen was. De Recherche heeft de zaak in onderzoek.

Calgary. — In een hangar op het gemeentelijke vliegveld van Calgary (Canada) zijn door brand 25 vliegtuigen vernield. De schade wordt op 2.500.000 dollar geschat.

Radio verdwenen

Willemstad. — Uit de auto van L.C.M.R. werd een radio ter waarde van ƒ 200,— gestolen. De wagen van R. had acht maanden in een garage te Welgelegen onbeheerd gestaan.... De Recherche heeft de zaak in onderzoek.

Bedreiging

Willemstad. — Aan de Wacht verscheen W.B.C. en deed aangifte van bedreiging tegen H.O.J. Deze zou hem met een mes hebben bedreigd en met stenen gegooid. De vrouw van C werd door een van deze stenen aan de schouder getroffen.

Cricketmatch van de maand

Nieuwpoort. — Zaterdag 18 December a.s. wordt er op Nieuwpoort de cricketwedstrijd van de maand gespeeld tussen de elftallen van de cricketclub Asiento en Nieuwpoort.

Deze traditionele wedstrijd vangt aan om 14.00 uur.

Zonder nummerplaat

Oranjestad. — Wie er door het muurtje op Brazil met zijn auto reed, wij weten het niet. De auto had geen nummerplaat!

Van Gogh leefde geestelijk in onze tijd

Vincent's schilderijen en brieven maken de mensen gelukkiger

In het ter gelegenheid van de komende van Gogh-tentoonstelling uitgegeven programmaboekje schrijft de heer V. W. van Gogh, neef van de grote schilder het volgende. Op 30 Maart 1953 was het 100 jaar geleden, dat Vincent van Gogh te Zundert, een dorpje aan de weg van Antwerpen naar Breda, werd geboren. Tegenwoordig trekken de tentoonstellingen van zijn werken in alle landen zeer vele bezoekers. Deze belangstelling, welke geen andere schilder te beurt valt, is te groot voor een modegril, de oorzaak moet veel dieper liggen. Hoe is zij toch te verklaren?

Van de vele verklaringen, die hiervoor gegeven worden, lijkt de volgende het meest overtuigend. Vincent leefde geestelijk bijna in onze tijd. Hij heeft met grote materiële en geestelijke moeilijkheden te kampen gehad. Daar hij zich echter door schilderen kon uiten, bevrijdde hij zijn geest en bracht hij zichzelf op een hoger niveau. Wie naar zijn werk kijkt, identificeert zich onbewust met de kunstenaar en geeft zich daardoor een kans, hetzelfde te bereiken.

Niettegenstaande de grote veranderingen, die Vincent in de toenmalige wijze van schilderen bracht, volgde hij toch nog in vele opzichten de tradities van zijn land. Schilderen was altijd één van Hollands belangrijkste manifestaties op het gebied van de kunst, waartoe het land zich ook bijzonder goed leent. Het licht is zacht en diffuus, wat aan het landschap een grote variatie van zachte kleuren geeft, zonder scherpe schaduwen of sterke contrasten.

Het klimaat

Alle Nederlandse schilders ondergaan de invloed van het klimaat en van de geestelijke sfeer. Behalve in het midden van de zomer, is er in Holland weinig zonneschijn; het regent en waait er altijd. Hoewel de temperatuur zelden veel lager is dan die te Parijs, is men toch genoodzaakt warme kleren te dragen tegen de voch-

Theo van Gogh, broer van Vincent.

tigheid. Aan het einde van een grauwe dag verheugt men zich op thuiskomen, want een belangrijk deel van het leven speelt zich in de familiekring af. Er bestaat slechts één gelegenheid, waarbij het aanzien van het land in belangrijke mate verandert dat is gedurende de vrij schaarse vorstperioden, wanneer men kan schaatsrijden op de grachten in de steden, langs sloten en kanalen van dorp tot dorp. De scholen worden gesloten, de zon schijnt zwak over de weiden; op de kruispunten van waterwegen verrijzen kraampjes met rood, wit en blauwe vlaggen, waar hete chocolade wordt geschonken. Overal ziet men vrolijke en levendige taferelen; zij komen reeds voor op de 17e eeuwse schilderijen van Avercamp en anderen. Het is jammer, dat er slechts weinig vreemdelingen zijn, die dit ooit hebben medegemaakt; de vorst duurt nl. nooit langer dan een paar dagen tot twee weken en zijn komst kan niet worden voorspeld.

De geestelijke sfeer

De geestelijke sfeer vertoonde in de tijd van Vincent, meer dan in onze dagen, grote overeenkomst met het klimaat. Het Calvinisme, dat zovele vormen van vermaak verbood, had een onuitwisbaar stempel gedrukt op de gehele bevolking, ongeacht van welk geloof. In Vincent's jeugd kwam afleiding buiten de familiekring weinig voor; sport, zoals wij die kennen, werd niet beoefend. Men dacht meer aan het hiernamaals en bekommerde zich weinig om het heden. Aan deze ernst wenste men geen lichtzinnigheden te paren; de levensvreugde werd tot een minimum teruggebracht. Uitbarstingen waren van tijd tot tijd het gevolg daarvan. De nieuwere schilderkunst en litteratuur braken echter eerst jaren later baan. Aan de andere kant vormde die vaste geloofsovertuiging sterke karakters. Vincent's familie was in het geheel niet extreem op godsdienstig gebied. Zijn vader was predikant en behoorde tot de gematigden in de kerk.

Het is toevallig, dat Vincent in deze omgeving in wit en zwart begon te tekenen en dat hij eerst een paar jaar later tot schilderen overging. Een groot aantal van zijn houtskool-tekeningen laten vele nuances grijs zien. De schilderijen uit Nuenen zijn erg donker, toch zijn daaronder verschillende stillevens van manden met aardappelen, waarvan elk een experiment is met één dominerende kleur: grijs, rood, bruin of geel, toch verandert daardoor nog niet het donker aspect van deze schilderijen.

Naar het Zuiden

Eerst te Antwerpen, door bestudering van Rubens, worden Vincent's kleuren helderder, en te Parijs, waar hij het palet der impressionisten leert kennen, wordt dit nog sterker geprononceerd. Het Zuiden van Frankrijk waarheen Vincent na zijn verblijf te Parijs, vertrekt, heeft altijd al op de Hollandse schilders een grote aantrekkingskracht uitgeoefend; dit is niet alleen toe te schrijven aan de heldere kleuren en de gemakkelijke levenswijze. De mensen uit het vlakke land verlangen altijd naar bergen en bossen.

Op de schilderijen der Vlaamse primitieven wordt de achtergrond dan ook dikwijls gevormd door blauwe bergen, ongeacht het onderwerp (portretten, heiligen, bijbelse taferelen. Ruysdael en andere schilders der 17e eeuw houden ervan om bossen en watermolens enz., te schilderen. Evenzo vormden voor Vincent de Alpilles (ijle bergen) en de vruchtbaarheid van de grond te Arles en St. Remy een geweldig contrast met zijn geboortegrond Brabant.

Gevoel voor het kleine

Er was nog iets, dat Vincent gemeen had met de oude Meesters, dat was zijn gevoel voor de kleine voorwerpen uit het gewone dagelijkse leven. Kwamen de religieuse gevoelens der oude Meesters in indrukwekkende composities tot uiting, toch versierden zij vaak hun schilderijen van heiligen en martelaren met bloemen en planten en dit gebeurde met veel zorg en toewijding. Vrouwelijke heiligen dragen soms een mandje met groente en kinderen spelen om hen heen.

De compositie van Vincent's schilderijen en tekeningen zijn van een wonderbaarlijke harmonie en de details zijn met grote gevoeligheid weergegeven. Op zijn Haagse tekeningen ziet men bv. heel duidelijk de straatkeien. Te Nuenen bepaalde hij zijn aandacht tot de planten in de tuin, de bomen, het hekje in de heg, het tafelgerei van de aardappeleters enz. De weefgetouwen, de stoelen, de manden zijn zo scherp waargenomen en weergegeven, dat de tekeningen gebruikt zouden kunnen worden ter vervaardiging van deze voorwerpen.

Vincent bezat echter niet alleen de gave om de gewone voorwerpen van het dagelijks gebruik op een meesterlijke wijze uit te beelden; dit gold eveneens ten opzichte van de modellen voor zijn portretten. Hier volgt hij eveneens de traditie. De Democratie werd in de Nederlanden in 1567 gevestigd, toen het land zich van Spanje bevrijdde, en de Republiek der Zeven Provinciën gesticht werd. De Hollandse portretten van de 17e eeuw zijn die van kooplieden, patriciërs en hun familie, of van eenvoudige lieden. Het is niet meer de adel in de pracht van hun uniformen en versierselen. Toch zijn de gezichten van deze burgers niet minder majestueus van uitdrukking.

Slaapkamer van Vincent van Gogh te Arles

Portretten

Vincent's portretten beginnen met de Haagse „Weesmannen", die hij een grote waardigheid verleende. Te Nuenen schildert hij boerenknechten, in Parijs allerlei modellen. In het Zuiden van Frankrijk schildert hij zijn vrienden, de postbode en zijn familie, de luitenant der Zouaven, de Belgische schilder, de dokter, de suppoost van de inrichting. „Een schilder", zo schrijft hij, moet om een goed portret te kunnen maken, nagaan wat nobel en onwaardig is in het karakter van zijn model, want dat is het wat op het doek tot uitdrukking moet worden gebracht. Zo vertonen zijn portretten vaak edele gelaatstrekken, hoewel de meeste mensen in het dagelijkse leven aan de afgebeelde personen niets bijzonders zouden zien. Hij verstaat de kunst mensen aan het werk zo weer te geven, dat het net lijkt of zij in beweging zijn.

De maaier, St. Remy 1889

De enige, die in hem geloofde

De heldere en ware kleuren van zijn schilderijen houden vermoedelijk verband met de toegenegenheid, die Vincent van zijn broer Theo ondervond, aan wie hij zeer gehecht was. Theo was vier jaar jonger en hij maakte het hem mogelijk zich uitsluitend aan de schilderkunst te wijden. Hij was de enige, die in Vincent geloofde, hem aanmoedigde en financieel steunde. Daar Vincent bijzonder hard werkte en daardoor grote bedragen besteedde aan linnen en verf, verkeerde hij voortdurend in financiële moeilijkheden. In een brief aan zijn jongste zuster legt Vincent uit, dat men door de zuivere kleuren van de regenboog te gebruiken en de complementaire zó te plaatsen, dat zij elkaar versterken, op een harmonisch geheel komt, dat op een hoger plan staat. Om het effect van de kleur te versterken, gebruikt hij dan ook overwegend de drie primaire kleuren rood, gel en blauw. Vincent leverde zijn beste werk, wanneer hij zich sterk concentreerde op iets waar hij erg naar verlangde. Zo loopt er door zijn werk een draad van intensief verlangen om een sociaal mens te zijn, te behoren tot een gemeenschap, een eigen huis en gezin te hebben. Helaas, dit werd niet verwezenlijkt. Hij was een te moeilijke persoonlijkheid om gemakkelijk contacten te leggen. In zijn schilderijen zijn deze moeilkheden nauwelijks te bespeuren, daar een kunstenaar zich immers in zijn kunstenaarsschap verschuilt.

Vlucht voor eigen gevoelens

Een kunstenaar moet moedig zijn. Hij wil wat mededelen, maar weet, dat hij de critische houding van het publiek moet verduren. Hij is van beroep „exhibitionist", maar zal datgene in zijn werk trachten te camoufleren, wat hij beschouwt als zijn slechte eigenschappen, dit is gedeeltelijk een onbewust proces. Hetzelfde doet toch een ieder in zijn contact met anderen.

Zo vertoont Vincent's werk ook niets van zijn drang naar zelfkastijding (we kennen het bestaan daarvan uit zijn brieven). Ook dit is een algemeen bekend phaenomeen, dat geen menselijk wezen vreemd is. Men ziet bv. van dingen af, die men graag zou willen doen, men is schijnbaar bescheiden en laat iets na onder het motto: „ik verdien het niet", men eindigt ermede zich positieve schade toe te brengen. Vincent vlucht voor deze gevoelens in zijn schilderkunst, dat stelt hem in staat anderen te laten geloven, dat zulke dingen hem vreemd zijn.

Vreugde brenger

Vincent's schilderijen en ook zijn brieven *) betekenen iets voor vele mensen. Bij hen, die in een gelukkige stemming zijn, vergroten zij de vreugde; hen die droevig zijn brengen zij troost. Zij laten de mooie kant zien van wat werkelijkheid wordt genoemd — en hoe mooi de werkelijkheid zou kunnen zijn. Zij maken velen bewust van de wereld vol van schoonheid in henzelf, waarvan zij het bestaan tot dusver niet kenden.

Wie naar de schilderijen kijkt, zal bemerken, dat deze hem niet dwingen partij te kiezen, noch op geestelijk noch op sociaal gebied.

Ieder schilderij is, behalve een voorstelling, de uitdrukking van menselijke gevoelens. De kracht van dit laatste is altijd een van de belangrijkste redenen, waardoor ze bij anderen aanslaan. Door de grote sterkte van Vincent's persoonlijkheid is zijn aantrekkelijkheid voor anderen zo krachtig. Deze kant van zijn kunst heeft niets te maken met de tijd, waarin zij zijn ontstaan, noch met de tijdelijke omstandigheden.

V. W. van Gogh

*) Vincent van Gogh, Verzamelde Brieven; 4 delen met vele illustraties naar schetsen uit de brieven. Wereldbibiotheek, Amsterdam, 1953—1954.

Fontein te Arles

Een zelfportret van Vincent van Gogh, dat de schilder tegen het einde van zijn leven maakte.

Canada bouwt een vliegende schotel

Productiekosten te hoog

Ottawa. — Het Canadese departement van defensie-productie heeft dezer dagen bevestigd, dat Canada heeft gepoogd een vliegende schotel te bouwen, maar de poging had laten varen, toen bleek, dat de kosten te groot waren.

De Canadese minister voor handel, C. Howe, zeide te Southampton op doorweg naar handelsbesprekingen te Génève, dat de schotel ongeveer honderd millioen dollar gekost zou hebben en het project niet genoeg beloofde om er mede voort te gaan.

Volgens een woordvoerder van het departement had men ongeveer een jaar geleden het werk aan de schotel na achttien maanden gestaakt en slechts een gering deel van de geschatte honderd millioen dollar uitgegeven.

Tegen atoomgevaar alleen evacuatie

New York. — Het hoofd van de Amerikaanse bescherming burgerbevolking, Val Peterson, heeft gezegd, dat evacuatie de enige redding bood tegen een atoombomaanval op een stad.

In een vraaggesprek, gepubliceerd in het bulletin van atoomgeleerden, zei Peterson, dat onderaardse schuilkelders te duur waren en ook onuitvoerbaar, daar moderne wapens gaten van 65 meter diep in de oppervlakte der aarde kunnen slaan.

Een persoon, die gekleed en met afgewend gezicht zich op 25 km van het centrum van een waterstofbomontploffing bevond, zou in leven kunnen blijven.

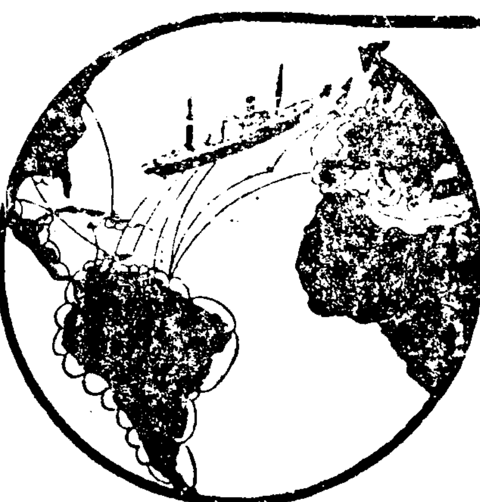
Saltdean. — Sir George Robey, een van de grootste Britse revue-artisten, is op 85-jarige leeftijd in zijn huis te Saltdean (Sussex) overleden. Hij trad gedurende 63 jaren op en stond bekend als de „premier van de vrolijkheid".

Bij de komende Van Gogh-expositie in het Curacaos Museum

Vincent van Gogh: Oude man met hoge hoed

AMIGOE VAN DE JEUGD

MOOR krijgt een bad

Spits en Kraaltje waren twee vrolijke muizenvriendjes.

Ze woonden met hun ouders onder de vloer van de boerderij van boer Harm.

Ik zal jullie eerst eens vertellen hoe Spits, die eigenlijk Jan heette net als zijn vader, aan zijn bijnaam was gekomen.

Vroeger, toen Spits nog maar een klein muizenjongetje was, kon hij het nooit laten om mee te praten, als de grote muizen iets met elkaar bespraken.

Dat mogen kleine kinderen niet doen en kleine muisjes ook niet; dus zei de vader van Jan — want zo heette hij toen immers nog —: „Haal je spitse neus er nu eens tussen en ga spelen!"

Iedereen ging hem toen Spits noemen en zo bleef het, ook toen hij al een grote muizenjongen was geworden.

Kraaltje had zijn naam gekregen, omdat hij zulke leuke oogjes had. Het waren net zwarte kraaltjes.

Spits en Kraaltje waren goede vriendjes met al de dieren van boer Harm: met de kippen, waar ze wel eens een graankorreltje gingen halen, met Plu de hond en Mien de koe.

's Winters kwamen ze vaak bij Mien in de stal. Daar was het dan zo lekker warm.

Alleen met Moor de kat konden ze geen goede vrienden worden. Neen, ze waren bang voor Moor. Hij wilde hen opeten. Urenlang zat hij soms voor hun holletje te wachten, of er geen muisje uit zou komen.

Vader had hen al vaak gewaarschuwd toch vooral op te passen en dat deden ze dan ook; maar toch hielden ze die dikke kat vaak voor de mal.

Laatst nog hadden ze Moor zó geplaagd, dat hij vreselijk boos op hen was geworden. Moet je maar eens luisteren, wat ze toen gedaan hebben.

Er waren twee muizengaatjes in de schuur, aan elke kant één. Moor zat voor het ene gaatje te wachten of hij een muisje kon verschalken. Spits ging toen voor het andere gat zitten piepen. Moor sloop direct naar het gaatje toe, maar toen hij vlak bij was verdween Spits vlug. Moor keek lelijk op zijn neus! Maar wat was dat? Voor het andere gat zat Kraaltje zich netjes op te poetsen. Moor vloog er weer op af, maar Kraaltje had goed opgelet en was net op tijd weggesprongen. En zo hadden ze Moor wel twee uur laten sluipen en rennen. O, wat was hij toen boos geweest. Met een dikke staart was hij weggelopen. „Mauw, mauw, als ik jullie te pakken krijg, mauw, mauw, eet ik je op", zei hij.

De andere dieren hielden ook niet van Moor.

Kwak, de eend, hield niet van hem, omdat hij altijd op haar kindertjes loerde en de mussenfamilie in de boom was heel erg bang voor Moor. Als hij wel eens in de boom klom, zaten ze te piepen van angst.

Op een dag hadden Spits en Kraal een plan gemaakt, om Moor eens een flinke les te geven.

Ze hadden alles met Kwak besproken en die wilde hen graag helpen. Ze had een groot blad van een waterplant aan de rand van de sloot gelegd en de twee muizen hadden geprobeerd of ze er op konden staan zonder dat het zonk. Ja, hoor, gelukkig, het ging net.

Nu moesten ze Moor naar de sloot lokken. Hij zat net onder de boom van de mussenfamilie en dacht: Ik zou best eens zo'n jong musje lusten. Maar wat zag hij nu? Daar bij de sloot zaten die twee nare muizenjongens. Ze hadden hem niet eens in de gaten. „Mauw, mauw", bromde hij, „nu zal ik jullie eens krijgen." En zacht sloop Moor naar de slootkant.

„Kwak," zei de eend, „daar komt hij."

De muizen sprongen vlug op het blad en met hun staart duwden ze het blad naar het midden van de sloot. Daar zaten ze nu in hun bootje. Spits lachte Moor uit en Kraaltje riep: „Kom eens op, als je durft, lelijke kat." Moortje zette een dikke staart van woede.

Wat riepen ze? Lelijke dikke kat? O, hij zou ze! Die muizen konden op een blad varen? Nu, dat kon hij ook! Daar lag nog zo'n blad. Een, twee, hoepla! Met een sprong kwam hij op het blad neer, maar...... een kat is veel zwaarder dan twee kleine muisjes en Moor verdween onder water.

O, wat schrok hij nu. Katten houden niet van water en het slootwater was zo koud en vuil. Plons, plons, ging het. Zo snel als hij kon zwom hij naar de kant.

De andere dieren waren eens komen kijken wat dat lawaai in de sloot betekende, en ze stonden te schudden van het lachen, toen Moor druipnat en met kroos bedekt uit de sloot kwam. Zijn mooie dikke staart was nu als 'n touwtje zo dun.

„Zo, Moor, nu heb je een lesje gehad om geen dieren meer na te zitten," riepen ze.

Beschaamd vluchtte de kat weg.

Kwak duwde het blad met de twee muizen er op naar de kant.

Iedereen vond hen twee helden.

Vader muis keek eerst wel een beetje boos, toen hij het verhaal hoorde. Het was een gevaarlijk spelletje geweest, vond hij, maar hij hoopte, dat Moor nu geleerd had.

Nu, zo erg veel is dat niet geweest, want hij kon het nog steeds niet laten muizen en mussen achterna te zitten.

J. B.

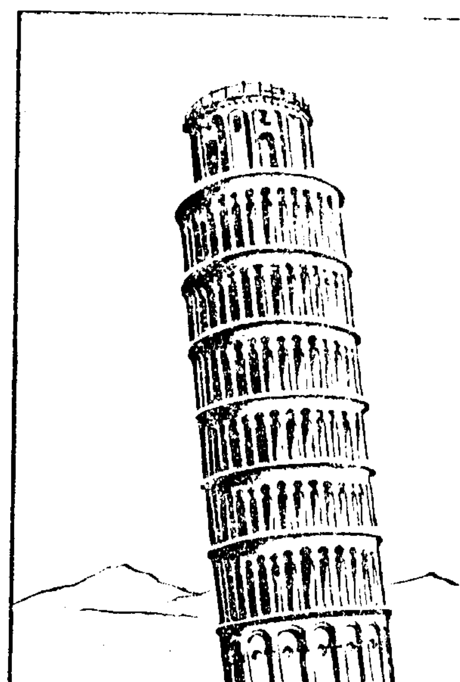

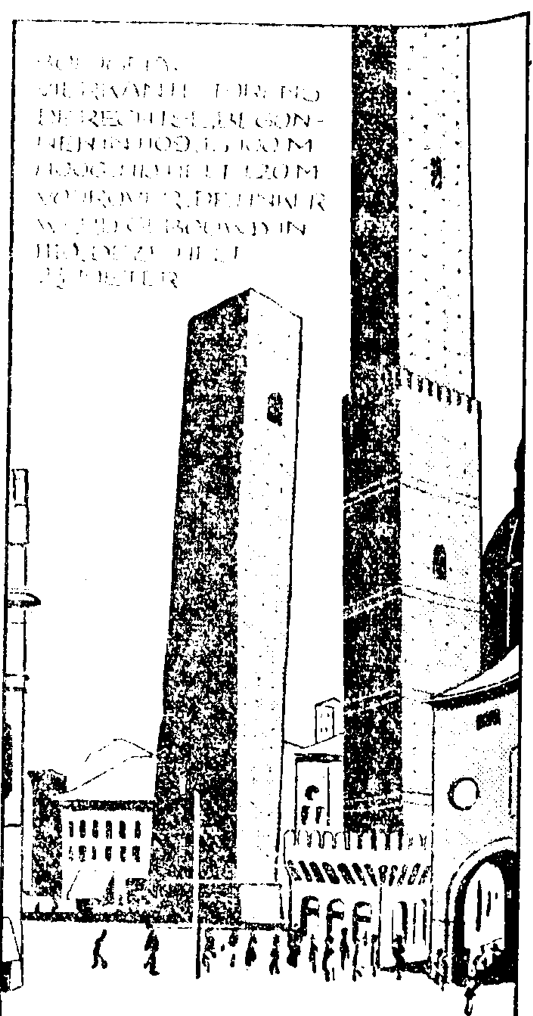
Donald Davelaar	1	BOEK	Vera Caster	50	"
Ronald Casseres	1	BOEK	Franciën Mulder	15	"
Juan Lauff	1	BOEK	Harold Noorden	80	"
Elly Day	90	punten	Claudina Becker	25	"
Aurelio Martis	75	"	Henry v. Meeteren	20	"
Marléne Berénes	80	"	A. Verstappen	65	"
Gerlinda Grep	50	"	B. Snik	55	"
Huub Moeniralm	45	"	Jan Masthof	25	"
Philomena Martina	55	"	Albert Davelaar	75	"
Frans Algra	45	"	Ingrid Hosé	20	"
R. Servage	45	"	R. Vijzelman	30	"
M. v. Langeveldt	70	"	Ilka Curiel	20	"
Ingrid Pluim	90	"	Lucille Curiel	20	"
Ronald Pluim	90	"	Wilma Espacia	10	"
Elio Borgschot	40	"	Consuelo Tromp	30	"
Oscar Day	30	"	Marlene Deira	50	"
Marilú Capriles	35	"	Matilde Laurens	40	"
Raymond de Windt	30	"	Steffie v. Dal	60	"
Silvia Maduro	30	"	Cleon Gout	40	"
Edmund Perry	55	"	Grace Jonkhout	50	"
Faustina Frank	30	"	Petra de Cuba	20	"
Stanley Davelaar	30	"	George Curiël	60	"
Paulientje Vissers	40	"	Wilda Curiël	50	"
Hubert Salas	30	"	Mercedes Kampe	20	"
Vicky Ramos	90	"	Henri Wehl	50	"
R. Devid	30	"	Mirtha Casseres	20	"
Hannibal Sprock	30	"	Edeltrud Juda	30	"
G. de los Santos	25	"	[illegible]	40	"
Oscar Ugueto	45	"	Ivan W. Ramos	10	"
Ilse Dovale	56	"	Oswin Casseres	10	"
Frank v. Dongen	35	"	Ingrid Haseth	50	"
Lilian Chocolaad	15	"	Rudolf Jansen	10	"
Rotilio Rijsenburg	25	"	Rodion van Eijma	50	"
Gerrit Albertina	15	"	Sigrid Casseres	10	"
Elvia Emerentiana	15	"	Oswin Casseres	10	"
H. Rijzenburg	15	"	Richard L. Penha	20	"
Maria Römer	15	"	Wanda de Freitas	40	"
Geisla Truideman	15	"	Robert Sanches	20	"
Joice Henriquez	15	"	Judith Alberto	10	"
Erro Villareal	15	"	Oscar Ugueto	30	"
Herta v. Sprang	65	"	Delia Arron	10	"
Gladys Day	15	"	Jesse Maduro	20	"
Jan van Sprang	75	"	Anna Elenburg	40	"
A. Natzijl	15	"	Wim Smeets	10	"
Isidra Borgschot	10	"	Eldrid Fontilus	30	"
Verginia Vonsee	30	"	Trudeke Stam	10	"
Vilma Rijna	50	"	Ivonne Chin-Sue	30	"
Mevris Pijpers	10	"	Adelgonda Juda	10	"
Carla Floridas	40	"	Theo Vonsee	20	"
Georgetina Pluim	70	"	Gerdo Ho	40	"
Paul van Dongen	10	"	Orsine Kamperveen	10	"
Mildred King	70	"	Jettie Jans	30	"
Joyce Perry	20	"	Rosemary Sprockel	30	"
Ivy Ignacio	40	"	Peter Sprockel	30	"
Emerita Gerard	30	"	Irene Haseth	10	"
Raquel Ramos	40	"	Francine Moron	20	"
Carlos Kranwinkel	50	"	Eric de Haas	10	"
Roy de Vries	30	"	Harold van Eijma	30	"
Gilbert Reijes	10	"	Veronica van Heyningen	10	"
Iris Dovale	70	"	Merle van Eijma	20	"
Aida Dongen	70	"	Vivienne Pietersz	20	"
Lino Virginia	30	"	Edward Young	10	"
George Richardson	30	"	Gladys Rodriguez	10	"
Kiki Bernardus	20	"	Diane de Jong	10	"
Jenny Fraai	95	"	Erick v.d. Berg	10	"
Franklin Sanches	75	"	Evelyn Roosberg	10	"
Frits Hasham	15	"	Hella Chundro	10	"
Waldemar van Eijma	85	"	N. Jacobus	10	"

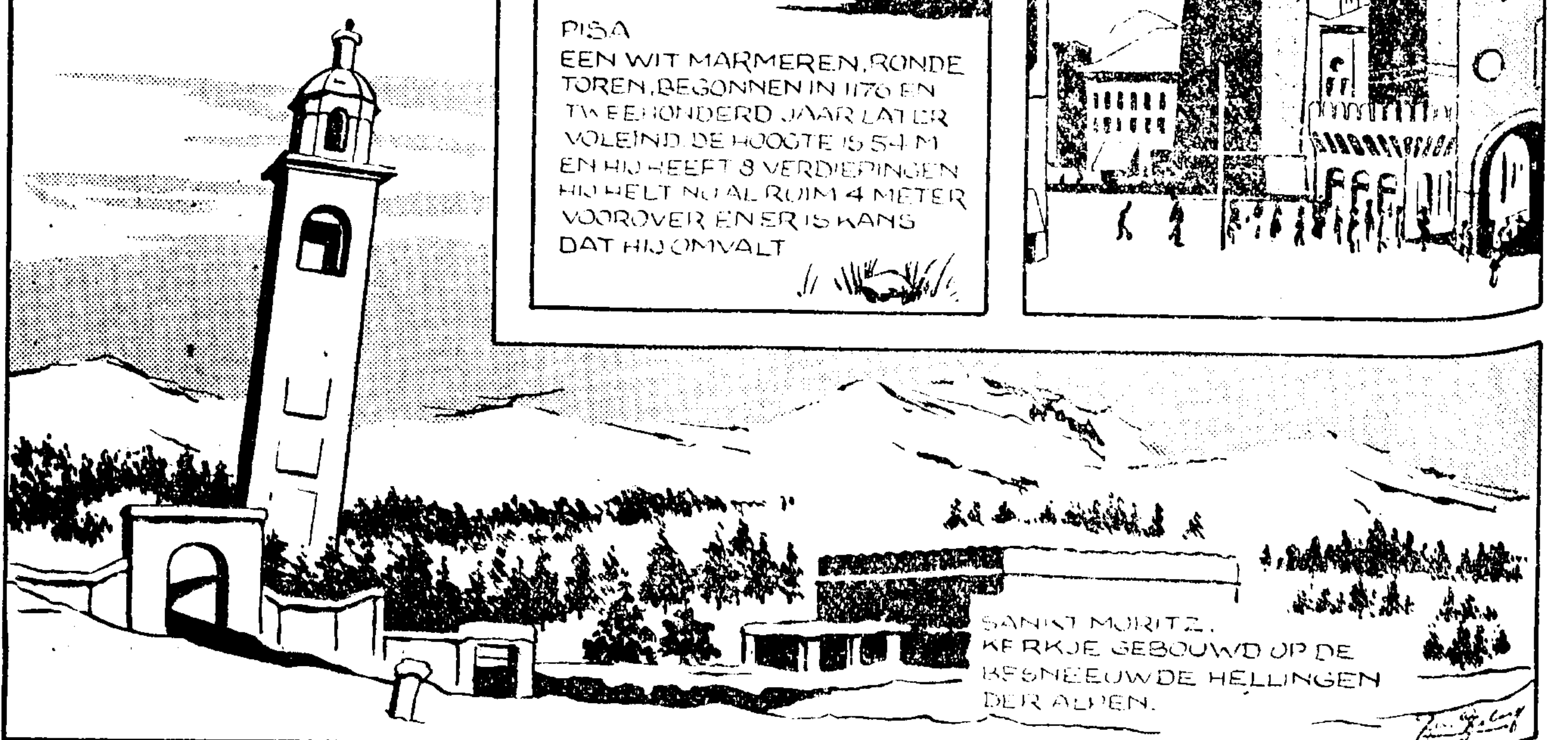

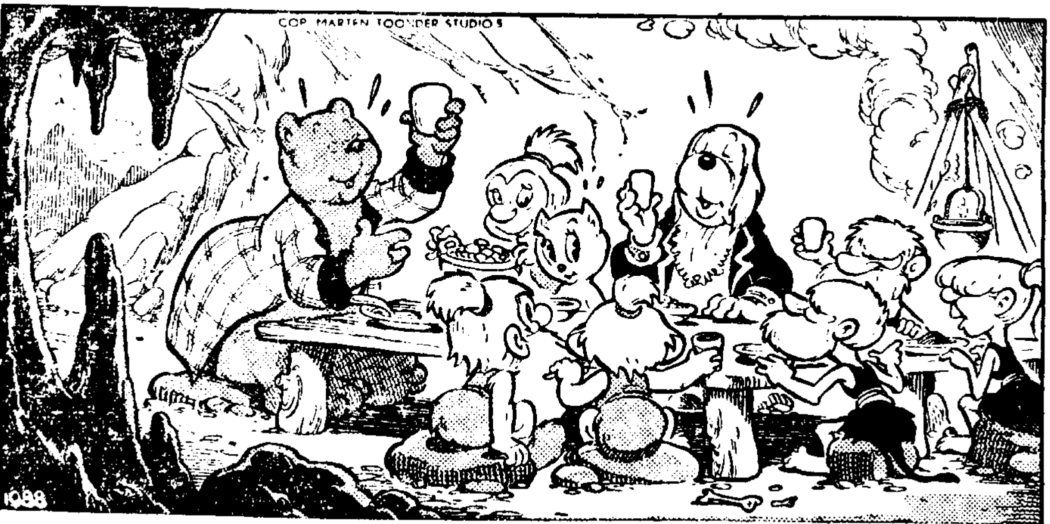

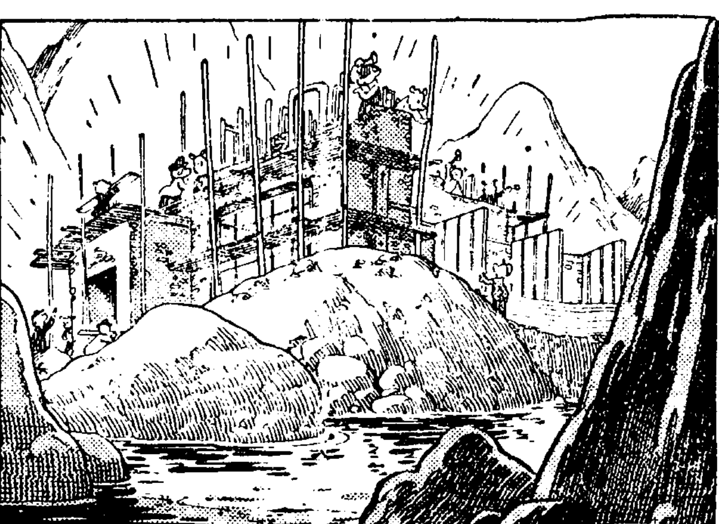

Tom Poes en de Bommelkuur

1088. — Het zal niemand verbazen, dat er thans met sobere middelen een stevig feestmaal werd aangericht. Het feit, dat er in de bergbeek overvloedig goud was gevonden, mocht zeker wel als heugelijk beschouwd worden, en ook was een kleine festiviteit wel op zijn plaats nu de Grumps en de Knarren hun hardnekkige vete hadden opgegeven, na er eerst talrijke geschiedenis boeken vol jaartallen mee gevuld te hebben.

„Maar —", zoals Heer Bommel zo treffend opmerkte in de korte tafelrede, die hij bij deze gelegenheid hield, — „maar dat alles zou niet tot stand zijn gekomen, wanneer ik niet met mijn vooruitziende blik hier mijn geruchtmakende kuur had volbracht. Mijn bediende Joost heeft natuurlijk heel aardig steeds het pillenkoffertje vastgehouden, en mijn jonge vriend Tom Poes heeft het goud opgedoken op een wijze, die zelfs ik hem niet zou verbeteren, en de Grumps en Knarren waren heel attent met hun baden en zo. En daarom lijkt het me aardig om nu een dronk uit te brengen op het ijzersterke Heren-gestel, waaraan wij allen zo veel te danken hebben, als U begrijpt, wat ik bedoel!"

Terwijl nu onder feestgejuich de glazen met geiten-karnemelk geheven werden, ging het grote werk aan de oever van de beek onverdroten voort. Het pas-gevonden goud deed een voorbeelding sanatorium verrijzen, waarin de Grumps en Knarren ongestoord vermaak zouden kunnen vinden door het te water werpen van overspannenen.

Brief van Tante Corry

Laten we dan dit keer maar eens beginnen met onze nieuwelingen. Evelyn Roosberg schrijft, dat ze graag me wil doen met de prijsvragen in de „Amigoe"-kinderkrant. Van Diane de Jong ontving tante Corry een lange brief, waarin ze vraagt lid te mogen worden van de kinderkrant-familie. Ook Gladys J. Rodriguez en Edward Young en Erich v.d. Berg (uit Aruba) vragen of zij zich bij de vriendenkring mogen aansluiten.

Jullie bent allemaal welkom, hoor. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Zorgt, dat je iedere veertien dagen met de puzzles en rebussen meedoet. Voor iedere goed opgeloste puzzle krijg je 10 punten. En als je 100 punten hebt, heb je recht op een mooi boek. Bovendien wordt iedere veertien dagen onder de goede oplossers een extra boek verloot. Kans op een prijs dus genoeg!

Mildred Campagnard vraagt hoe het met tante Corry's gezondheid staat. Dank je, kind. Nu gelukkig weer heel goed. En vind je het boek zo leuk, dat je gewonnen hebt.

Wilda Curiel schrijft, dat ze naar de Curom geweest is om er te zingen. Ze vindt het heerlijk, dat het Kerstfeest in aantocht is. Eldrid Fontilus heeft de langste brief van allemaal geschreven. Ze had zeker al 50 punten kunnen hebben gehad, zegt ze. Maar ze heeft er nu pas 30, omdat ze tweemaal vergeten heeft (en ook geen tijd had) de rebus op te lossen. Nou, dat komt wel goed, Eldrid. Ik geloof, dat je nu wel achter elkaar je 100 punten zult bijeen garen. Hoe is het met je verkoudheid? Al over?

Er zijn deze keer 3 **goede** oplossingen ingezonden zonder de naam van de afzender. 2 Waren met inkt geschreven en 1 met potlood. Wat jammer van die 10 punten! Jongens, vergeet niet je naam in de brief te vermelden!

Nog iets anders. Het gebeurt nu en dan, dat enkele neefjes of nichtjes vergeten een postzegel op hun brief te plakken. Denk er aan, dat de Post niet voor niets kan werken!

En nu de prijswinnaars.

Twee gelukkigen behaalden 100 punten. Het zijn Ronald Casseres en Juan Lauff. Zij krijgen allebei een boek. Maar Donald Davelaar was even gelukkig, want onder de goede oplossers won hij het boek!

En hier vinden jullie al weer de nieuwe rebus, zorgt, dat je hem allemaal goed oplost! Tante Corry verwacht vóór Kerstmis een hele stapel brieven met oplossingen.

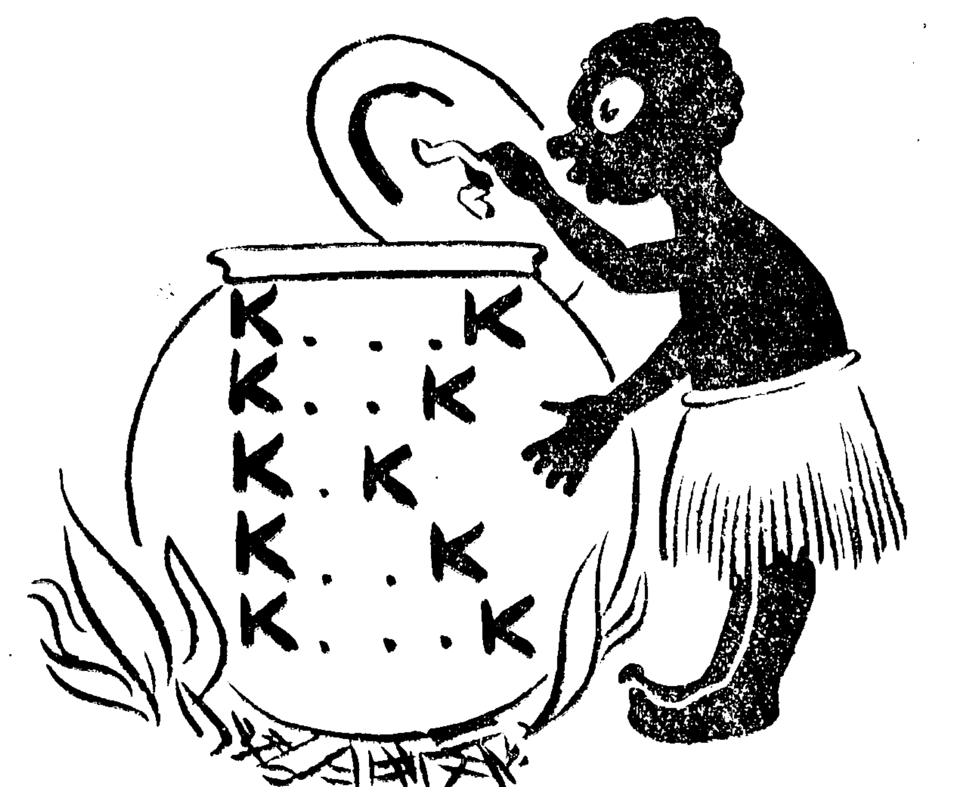
Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Curaçao.

WAT WORDT ER GESPEELD ?

KRUISTREKKEN

Knoop twee trektouwen in het midden aan elkaar vast, zodat de vier einden een kruis vormen. Vier jongens of meisjes nemen nu elk een eind touw ter hand en proberen een van de vier zakdoeken, die een paar passen van elke jongen of van elk meisje verwijderd liggen, te bemachtigen. Hij of zij, aan wie dit het eerst lukt, is overwinnaar.

K-RAADSEL

Zeg, helpen jullie dit verbaasde opperhoofd eens een handje! Die ziet me daar opeens een raar figuurtje op zijn soeppan staan! Hij snapt er beslist niets van, maar jullie zullen zeker wel raad weten met al die K's, als ik jullie vertel, dat de vijf woorden, die ze moeten vormen (op elk stipje moet een letter komen) de volgende betekenis hebben:

1. Een klein huisje, waarin kranten en tijdschriften worden verkocht.
2. Gebouw, waarin godsdienstoefeningen worden gehouden.
3. De man, die in een hotelkeuken de schepter zwaait.
4. Het geluid, waarmee een deur in het slot valt.
5. Een soort kers.

„MARI DI MALPAIS"

Een middeleeuws spel, gevat in Curacaose lijst

Kleurig wagenspel over strijd van zonde en genade

Willemstad. — De R.K. Onderwijzersvereniging heeft een gedurfd experiment ondernomen door „Marike van Nimsvegen" — in de Landstaal vertaald onder de titel „Mari di Malpais" — bij de bevolking bij wijze van spreken aan huis te brengen. Hiermede heeft het eerste wagenspel zijn intrede gedaan, een koene onderneming die waardering verdient en zeker kan rekenen op een warm onthaal. Want dit oeuvre is niet alleen in de landstaal vertaald door drs R. G. Römer die er een sprankelende vertaling van heeft gemaakt, maar heeft tevens Curaçao als plaats van handeling. Als wij dan namen noemen van Henk van Ulzen, die de regie in handen heeft, Th. van Delft, decors en ontwerp costumes, dan geloven wij dat „Mari di Malpais" tot de verbeelding van ons volk zal spreken.

•

Dat er heel wat voorbereidingen aan voorafgegaan zijn alvorens men dit stuk voor het wagen-voetlicht kon brengen is ons wel duidelijk geworden toen wij in het R.K. Zeemanshuis enkele bestuurderen van de R.K. Onderwijzers-vereniging „Don Bosco" ontmoetten.

Zo vernamen wij, dat begin Januari het bestuur van „Don Bosco" op het gelukkige idee kwam, om in het kader van het Mariale Jaar een toneelstuk te brengen.

Een commissie werd benoemd om aan deze culturele gedachte gestalte te geven en zo konden de heren L.H.J. Strooy, drs H.A.J. Verborg en J.J. Verstappen op de enthousiaste medewerking van een ieder rekenen, die zij polsten over hun bereidwillige deelname aan het toneelstuk „Marike van Nimwegen."

Paul Storm werd ingeschakeld, hij gaf enkele suggesties. Het Cultureel Centrum Curacao was volgaarne bereid regisseur Henk van Ulzen af te staan voor de regie van dit stuk en zo kon hij zich wijden aan „Mari di Malpais," dat door zijn karakter speciale eisen stelde aan requisiten, opvoering en toneel.

Wilde men het stuk onder de massa brengen — want dit was een der doelstellingen die „Don Bosco" beoogde — dan dient men 't publiek als het ware vlak voor zijn deur tegemoet te treden. De gedachte aan het wagenspel was geboren en de energieke Henk van Ulzen, die zich wist te verzekeren van de artistieke medewerking van Theo van Delft, kon putten uit een bereidwillig en enthousiast arsenaal van medewerkers uit de Don Bosco kringen.

De erelijst

Theo van Delft schilderde de decors en verzorgde tevens de ontwerpen van de costumes, die in dit stuk worden gedragen. De Eerwaarde Zusters van Roozendaal namen de vervaardiging van de costumes op zich. De heer Selhorst leraar aan de R.K. Ambachtsschool „St. Jozef" vervaardigde het rijdend platform (toneel), dat een lengte heeft van 8.30 bij 2.30 meter en buitendien dubbel uitklapbaar is, terwijl de Handelmaatschappij Kooyman evenals DOW technische medewerking verleende in de constructie van het voor dit stuk zo essentiele wagen-toneel. De coulissen zijn drie meter hoog en dusdanig aangebracht, dat die verschillende malen kunnen worden gebruikt.

De medewerkers

De rolverdeling ziet er als volgt uit; de verteller (Jossy Martina), Mari; (Mavis Berg), Manuel, de duivel; (Frank Davelaar), de oom; (E.F. Fontilus), de tante; (mej. Agnes Römer); de H. Maagd; (Roosje Jonkhout), Jezus; (George Beaumont), Maskeron, (Lashley Monsanto), de Paus; (H. da Silva) Oswald de Palm en Johan Viscaino vertolken de rollen van de „dos typos".

Voorts verlenen medewerking in de figuatie (alsmede in de speciaal voor de „couleur locale" ingelaste linten dans Mari Fraai, Ismelda Rojer, Phyllis Palm, W. de Jongh en Carlos Ereclina), de dansen werden ingestudeerd door Juancho Schmidt.

Molenplein, centrum van handeling

Met opoffering van veel vrije tijd hebben de acteurs zich geschaard onder de bekwame leiding van spelleider Henk van Ulzen; met liefde en toewijding — en nog meer enthousiasme — zijn de repetities trouw gevolgd teneinde het beste te kunnen bieden wat binnen het kader van het amateur toneel mogelijkerwijs te bereiken is.

Maar de resultaten zijn er dan ook naar. Wanneer straks 6 1/2 kilowatt floodlight op het fleurig toneel wordt geworpen en de toneelfiguren „opkomen", begint voor onze ogen een eeuwen oud en toch steeds mooi spel tot werkelijkheid te worden. En niemand mag dit missen.

De première

De première — zo vernemen wij nog — krijgt zijn beslag op 20 December a.s. te 20.30 uur precies op het Fortplein, dat de Gouverneur welwillend voor dit verheven doel ter beschikking heeft gesteld. Deze eerste uitvoering is voor genoden en leden van „Don Bosco". De volgende uitvoeringen zijn op Dinsdag 21 en Woensdag 22 December a.s. te 20.00 uur, eveneens op het Fortplein.

De volgende voorstellingen worden gehouden op Maandag 27 December op het kerkplein te San Mateo, Dinsdag 28 December voor het Zustershuis op Habaai, Woensdag 29 December op het kerkplein van de Fatima kerk te Suffisant; op Donderdag 30 December op het kerkplein van de kerk te Santa Rosa. De aanvang van al deze voorstellingen is gesteld op 19.30 uur. Voorts zullen ook de buitendistricten Barber, Westpunt enz. nog met een bezoek worden vereerd. Uiteraard hopen wij t.g.t. uitvoerig op dit uniek cultureel gebeuren terug te kunnen komen.

Drs. Römer vertelde nog enkele markante bijzonderheden over dit hoogst boeiende stuk.

In „Mari di Malpais" is de locale Curaçaose sfeer uit de jaren van op of omstreeks 1850 merkbaar. Deze datum is niet geheel willekeurig gekozen, want omstreeks die tijd, — om precies te zijn in 1842 — had Curaçao zijn eerste Apostolisch Vicaris. De mode uit de jaren werd zorgvuldig gereconstrueerd uit oude mode platen en of afbeeldingen en overleveringen. Een bepaalde dichterlijke vrijheid houdt men zich natuurlijk wel voor, doch het kan de sfeer onmogelijk in het nauw brengen.

De toeschouwer zal straks kunnen zien, dat het Molenplein een voornaam centrum van handeling is. En ook dit is historisch verantwoord, want in het grijze verleden heeft het Molenplein altijd een middelpunt gevormd van destijds kleinsteedse activiteiten.

Zo is het Molenplein dus een der voornaamste plaatsen van handeling in Mari di Malpais, een vrije vertaling van „Marike van Nimevegen". Waarbij, aldus drs Römer, op de allereerste plaats gezocht is naar een titel, die gemakkelijk in de volksmond ligt.

Een week uitgesteld

Willemstad. — Het feest van frater Andreas, die vandaag zijn zilveren jubileum als onderwijzer viert, is vanwege de vrije dag op de school, en zulks i.v.m. de plechtige bevestiging van het Statuut, één week uitgesteld. Dus op Woensdag 22 dezer viert frater Andreas feest.

Juancho Picaflor in Januari

Willemstad. — Daar de werkzaamheden in het Roxytheater, voor wat het toneel betreft, nog niet voltooid zijn, zullen de opvoeringen van René de Rooys „Juancho Picaflor", die waren vastgesteld op 15 en 16 December, komen te vervallen. Deze zullen thans plaats vinden op 19, 20 en 21 Januari.

Klankbeeld over Sjon Pichiri

Willemstad. — Op Maandag 3 Januari as. van 17.45 tot 18 uur plaatselijke tijd zal voor de Nederlandse Radio Omroep een klankbeeld worden uitgezonden over Sjon Pichiri. Dit programma vindt plaats in de rubriek „Rijksdelen Overzee".

Genoemd klankbeeld werd samengesteld door het CCC in samenwerking met de Curom.

Dodge parade

Willemstad. — Zaterdag as. worden op wel heel originele wijze de nieuwe 1955 Dodge- en De Soto-modellen onder de aandacht van het Willemstadse publiek gebracht. Curaçao Motors Ltd. organiseert nl. een optocht waarvan de kop gevormd wordt door een Dodge-model 1923 — die nog steeds rijdt —, dat gevolgd wordt door de nieuwste aanwinsten van de Chrysler Corp. Op betere wijze kon Curaçao Motors Ltd. niet de vooruitgang in uitvoering en ontwerp van de modellen accentueren.

De route van de optocht, die start om 15.30 uur bij Curaçao Motors op Welgelegen, is als volgt: Showroom — Weg naar Welgelegen, Roodeweg, J. van Hamelbergweg, Pater Euwensweg Brionplein, brug, Breedestraat, Pietermaai, Julianaplein, Concordiastraat, De Ruyterkade, Handelskade, brug, Brionplein, Breedestraat, Roodeweg, Weg naar Welgelegen, Schottegatweg, Rio Canario naar de rotonde en dan terug naar de Showroom.

Daarna is er bezichtiging van de nieuwe De Soto- en Dodgemodellen van 16.30 — 20.00 uur. Verdere aanbeveling aan belangstellenden deze nieuwe show te gaan bezichtigen, lijkt ons overbodig.

De waterpolo competitie

Robben B onbetwist sterker dan A

Willemstad. — Gisteravond was er in het Rifzwembad weer een aardig waterpoloprogramma; jammer is echter, dat de publieke belangstelling niet zo groot was als gewoonlijk. Door niet opkomen van de Mar. Suffisant won Asiento C reglementair met 5—0. Om toch waterpolo te kunnen bieden. speelden twee Asiento-combinaties, aangevuld met enige Marine- en Robben-mannen een aantrekkelijke snelle partij, die door blauw met 5—1 door doelpunten van Beckers (3), een veelbelovende jonge speler, van Bart Visser (2) werd gewonnen. Nebbeling is het die de eer aan de witzijde redt. Ruststand 2—0.

Dames Asiento A — Asiento B

Scheidsrechter Thyssen fluit deze wedstrijd op het voor de dames eigenlijk iets te grote veld. Asiento B is aanvankelijk iets in de meerderheid en de invalster Janet Verbrugge scoort (1—0). Een hard schot op het doel van Asiento B door Ria Nebbeling wordt keurig door keepster Thea v. Hasselt gehouden, maar dan is het mevr. v.d. Ende, die fraai opbrengt, naar Coby Kooyman plaatst en de stand is gelijk (1—1).

Na de rust

Direct een fraaie aanval op het doei van Asiento A, maar keepster Kooyman houdt de schoten van Ineke Steenhuizen en Cathie de Bakker. Asiento A verkrijgt een kleine veldmeerderheid en het is weer mevr. v.d. Ende, die de bal keurig opbrengt en doelpunt (2—1). Toch weet Ineke Steenhuizen uit een scrimmage gelijk te maken (2—2). Het spel golft op en neer, totdat tegen het eind Leny Kooyman en Ria Nebbeling ieder nogmaals scoren, waardoor de stand op 2—4 wordt gebracht. Hiermede komt het einde.

Nu komt dan de wedstrijd van de avond, die min of meer tegenvalt, omdat Robben A door vertrek van De Groot en Zadel niet het sterkste team in het water kan brengen.

Hoewel wij dus geen titanenstrijd te zien krijgen, is het een vlotte wedstrijd, die echter hoofdzakelijk op de speelhelft van het Robben A-team uitgevochten wordt.

De wedstrijd

De Robben-B nemen al direct een veilige voorsprong door een boogbal van Knieriem en een schot van v. Werkhoven. Aan de andere kant heeft middenvoor Vennekatte geen geluk en krijgt te weinig ballen en weer zijn het Knieriem en v. Werkhoven van het B-team, die scoren. Scheidsrechter Visser, die de teugels strak in de hand houdt, stuurt Henneke en Vennekatte het water uit. De teams spelen nu 6 tegen 6 en dan is het Knieriem, die de stand op 5—0 brengt. Weer moeten twee spelers het water uit, dit keer Hofland en Knieriem, wel een teken, dat er ondanks het krachtsverschil fel gestreden wordt. Keeper v. Vliet krijgt enige moeilijke ballen, die hij keurig onder contrôle krijgt en dan is het Verbrugge, die de stand op 6—0 brengt.

Na de rust beginnen de A-robben flink van stapel te lopen. Een keurige combinatie van Venekatte, Koeleman en Prinsen wordt met een doelpunt beloond (6—1). Nu is het Koeleman, die het water moet verlaten en uit een strafworp scoort Knieriem (7—1). Keeper v. Ommeren vindt even zijn vorm terug en behoudt het A-doel voor doorboringen, doch als Henneke en Vennekatte voor de tweede keer het water uitgestuurd worden (foei!) is het weer Knieriem, die de stand op 8—1 brengt.

Nog een maal een doorbraak van Werkhoven en de stand is 9—1, waarbij scheidsrechter Visser deze enthousiast gespeelde wedstrijd afblaast.

Panama slaat Curacao

Willemstad. — De gisteravond in Costa Rica gespeelde voetbalwedstrijd tussen het Curaçaose Juniorenelftal tegen dat van Panama eindigde in een 2—1 overwinning voor de Panamezen. De rust ging in met 1—1; het was een spannende en sportieve wedstrijd.

Laatste kerstbouten strijd

Willemstad. — Hedenavond 20.00 uur is het de laatste kertsboutenwedstrijd van de biljartvereniging D.W.S. Men kan nog een flinke stoot geven aan het puntenaantal om een der vette kalkoenen en ander wildbraad in de Kerstketel te slepen. Hedenavond in Pietermaai is het de laatste dag, Zaterdag d.a.v. is het dan prijsuitreiking en een gezellig samenzijn.

Tafeltennis wedstrijden Asiento — Mariniers

Emmastad. — Morgenavond zullen er in de Gymnastiekzaal van de H. J. Schroederschool op Negropont een serie tafeltennis wedstrijden worden gespeeld tussen vier teams van Asiento en de Mariniers van Suffisant.

Elke team bestaat uit drie spelers.

De wedstrijden vangen aan om 19.30 uur.

Naar wij verder vernemen wordt er op Zondagmiddag, 19 December een grote tafeltennis tournooi gehouden, georganiseerd door de Mariniers. De wedstrijden, die gespeeld worden in de Militaire kazerne op Suffisant, vangen om plm. 13.00 uur aan en eindigen om 18.00 uur.

De deelnemende verenigen zijn: Marinebasis Parera, Sithoc, Barge Bad, Asiento en de Mariniers. De bovengenoemde verenigingen komen uit met hun negen geplaatste spelers.

Een jaar geeist tegen checkvervalser

Willemstad. — Hedenochtend verscheen voor het Gerecht in Eerste Aanleg een van de twee via de Interpol achterhaalde Amerikanen, die er van verdacht worden op Curacao (en vele andere plaatsen) valse chèques ingewisseld te hebben. Het is een zekere Robert William Toss. Op Curaçao heeft hij een viertal chèques ingewisseld. Het bleek uit het onderzoek in deze zaak, dat Toss reeds in Amerika voor hetzelfde feit enkele malen opgesloten is geweest. De laatste keer heeft hij Burton ontmoet, de tweede chèquevervalser, wiens zaak wegens onderzoek naar verschillende papieren, is uitgesteld tot Januari. Samen hebben de twee een aantal chèques vervalst ten name van John David Rice. Toss gaf zich voor deze man uit en zeide, dat hij „engeneer" was van een grote maatschappij. Ter rechtszitting waren aanwezig de volgende getuigen: Max Henriquez namens Maduro & Sons, de heer Bonnerman namens de Henriquez Bank, de heer Aniceta, die op De Ruyterkade, een juwelierszaak heeft; John MacDonald Lindian, de assistentmanager van Casa Abady en de J. Prins van Prins & Pinto, een levensmiddelenzaak in de Columbusstraat.

De beklaagde was zeer [illegible] en werkte volkomen mede [illegible] de rechtszaak zo vlot mogelijk [illegible] doen verlopen. Op Curaçao, zo blijkt uit het verbaal, heeft Toss een schade van ƒ 300,— veroorzaakt, evenals op Aruba. Hij heeft hier whisky, chocolade, parfum en een Ardat-horloge gekocht. In een club (Isla) heeft hij tevens een chèque ingewisseld.

De oplichter logeerde in het Park Hotel, de chèques zijn op de 16e Januari 1954 ingewisseld.

In zijn requisitoir zeide de Officier van **Justitie, dat mensen, zoals Toss** gevaarlijk zijn. Op de Antillen heeft hij wel niet veel schade veroorzaakt, maar toch moeten de Antillen meewerken om de gemeenschap zolang mogelijk tegen dit soort mensen te beschermen. De heer Bouwer eiste een jaar gevangenisstraf, met aftrek van voorarrest. Hierbij merkte hij op, dat hij heeft rekening gehouden met de volledige medewerking, die Toss de politie gegeven heeft.

Uitspraak over 14 dagen.

Koperzaak aangehouden

Willemstad. — Na het horen van de getuige Hendrik Broekhuizen, magazijnmeester van de C.P.I.M., is de koperzaak, die hedenochtend voor het Gerecht in Eerste Aanleg werd behandeld, aangehouden tot Januari as.

Kind aangereden

Willemstad. — In een koraal op Ceroe Fortuna werd een kindje door een bestelwagen aangereden. Het kind liep slechts enkele huidwondjes op en kon, nadat het door dr Frenken was onderzocht, weer naar huis gezonden worden.

Verstekeling retour

Willemstad. — Aan boord van de Santa Paula werd gisteren een verstekeling aangehouden. Het bleek de Joegoslaaf E.G. te zijn, die in New York clandestien aan boord was gegaan. E.G. gaat met hetzelfde schip retour.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

49)

„Niets van dat alles, oom," viel Reginald uit. „Moeder kon me soms het geduld wel eens doen verliezen, maar wij konden goed met elkaar opschieten."

„Dus er is werkelijk niets, dat ik voor je kan doen, Reggie?"

„Niets, oom Dick."

„Ik herhaal, dat ik werkelijk niet weet, wat ik tegen je moeder moet zeggen — hoe ik dat uit moet leggen," zuchtte dokter Wyfold nogmaals.

„Ik begrijp het," knikte Reginald ernstig. „En daarom wilde ik niet naar Bellevue komen. Zelf kan ik het evenmin uitleggen."

Zij zwegen allebei, doch eindelijk stond dokter Wyfold op. „Ik zal maar gaan, mijn jongen," sprak hij bedrukt. „Mijn plan om de top te bestijgen, geef ik liever op."

„Dan breng ik u naar de boot, oom," zei Reggie onmiddellijk. „Wacht u even, dan trek ik een overhemd aan."

Hij verliet de veranda en dokter Wyfold liet moedeloos zijn hoofd zakken.

Twee dagen later nam dokter Wyfold afscheid van Gmunden. Hij ging naar huis, zijn zending was absoluut mislukt. Hij had het Jeanette geschreven en ging berustend haar jeremiades en verwijten tegemoet. Hij had er niets aan kunnen doen. Er was niets in Reggie's conversatie of manieren, waaruit viel op te maken, dat er een van de vijf bij hem op de loop was. Hij daasde niet over politieke idealen of godsdienstige herenschimmen. Hij was volkomen normaal. Het enige vreemde aan hem was die onverzettelijke weigering, om tot zijn oude, comfortabele leven en zijn beroepsbezigheden terug te keren. In weerwil van zijn versiagenheid en onderdrukte boosheid kon dr. Wyfold zijn neef een zekere mate van bewondering niet onthouden. De jongen durfde het ruwe leven aan en dat kon slechts van weinig mensen, die in de beschaving waren grootgebracht, gezegd worden.

HOOFDSTUK XVIII

GOEDENNACHT, WEENEN

Toen de expres een etmaal na zijn vertrek uit Boulogne Weenen naderde, maakte 't gevoel van moeheid, dat zich de laaste uren van Emil Gerhardt meester had gemaakt, plaats voor zenuwachtigheid en opwinding. Hij was blij dat er een einde kwam aan de reis, hoewel hij zich geen ogenblik had verveeld. Tegenover hem had een bejaarde non gezeten, een beminnelijke oude Engelse dame, die blijkbaar tot de betere standen behoorde en met wie hij zich geanimeerd onderhouden had. Zij had een bezoek gebracht aan haar familie in Londen en was thans op de terugreis naar haar klooster in de Transsylvanische Alpen.

In de vroegere morgenuren, toen allen in de coupé waren ingesluimerd, was er plotseling een dokter binnengekomen, die de zuster had gevraagd, of zij misschien zo goed wilde zijn op een zieke jonge vrouw te passen, die in de postwagen gevonden was. De zuster was meegegaan en pas weer in de coupé teruggekeerd, toen de trein Innsbruck verlaten had. Zij vertelde dat de zieke een jong moedertje was en dat zij in Innsbruck in een ziekenhuis zou worden opgenomen.

„Wanneer komt u nu in Predael aan, zuster?" had Emil in de loop van het gesprek gevraagd. En hij was verbaasd geweest, toen hij hoorde, dat zij eerst de volgende dag in de namiddag haar bestemming zou bereiken. In twee nachten kwam zij dus niet op haar bed — het was een kras staaltje van geestkracht van zo'n oude dame, die grote en vermoeiende reis te ondernemen.

De trein kwam precies op tijd in Weenen aan. Emil groette het nonnetje en zijn andere medereizigers en stapte uit. In stilte had hij gehoopt, dat zijn vriend Rudolf Steyer aanwezig zou zijn om hem af te halen, maar hij was nergens te bekennen. Hij wist echter dat Rudolf verhinderd kon zijn en kortbesloten stapte hij in een taxi en liet zich naar de woning van zijn vriend brengen.

Het was acht uur en het daglicht begon reeds te minderen. De toeristen in Weenen zaten op dit uur te dineren in de restaurants in de Ringstrasse. Vroeger had hij daar ook altijd gedineerd — bij Hartmann in de Kärntner Ring, bijna recht tegenover hotel Bristol. Men at er op het terras, in de schaduw der bomen, met een gezellig uitzicht op het voorbijtrekkende cosmopolitische leven van Weenen.

Vandaag kon er geen sprake meer van zijn in de Ringstrasse te gaan dineren. Eerst zou hij aan de slag moeten gaan om zich een positie op te bouwen. Maar wellicht keerde de goede dagen nog eens terug. Het was geenszins onmogelijk, dat hij hier nog een s liep te wandelen met Daphné en in het stadspark met haar ging lunchen, terwijl de bloemenbedden in vollen bloei stonden. Doch voorlopig..

„O, mijn lieve Augustijn, alles is weg," schoot hem een oud Weens liedje te binnen. Inderdaad, alles was weg. Hij had geen geld en geen meisje meer — Daphné moest hij maar uit zijn hoofd zetten tot betere dagen.

Hij lachte luid om zijn dwaze gedachten. Hoe kon hij eigenlijk hopen, dat Daphné op hem zou willen wachten? En waarom zou zij het doen? Hield zij wel eens van hem? Was het niet uit medelijden, dat zij hem zoveel vriendelijkheid bewezen had? Over liefde had hij haar nooit durven spreken, nadat hij van haar was gaan houden — hij had haar immers niets aan te bieden dan een zwervend leven? Toch was hem op het Victoria-Station bijna een betekenis ontvallen, maar gelukkig had toen juist de trein zich in beweging gezet.

(Wordt vervolgd)